

Forslagene gaae i en noget forskjellig Retning, er jeg nødt til at behandle ethvert af dem for sig, om jeg ogsaa derved skulde komme til Theels at gjentage mig selv. Det ærede sjællandske Medlem har gjentagne Gange paastaet, at Grundlovens § 37 hjemler Rjbstæderne $\frac{1}{5}$ af Repræsentanterne i Landstinget; derpaa hviler hele hans Forslag. Jeg seer bort fra den begaaede Inconsequens, at der dog er een Kreds med kun 3 Medlemmer, idet det er Noget, som let vilde kunde rettes til 3die Behandling derved, at man istedetfor en Kreds paa 5 og en Kreds paa 3 Medlemmer indsætter en Kreds paa 8 Medlemmer; skjøndt det er noget paafaldende, at man netop begynder med en Kreds med 3 Repræsentanter, vil jeg dog ikke dvæle derved. Det Argument, hvorpaa det ærede Medlem støtter sig, er, at Rjbstæderne efter Grundlovens Tanke, eller rettere efter Grundlovens Bud — thi saa vidt gaaer han —, skulle have en Femtedeel af Landstingets Repræsentanter for sig, og at Kredene derfor nødvendigviis maae deles saaledes, at de, saavidt det lader sig gjøre, hver faaer fem Repræsentanter, for at Rjbstæderne i hver af disse Kredse kunne faae een, og i Forbindelse dermed staaer et Forslag af det samme ærede Medlem, som jeg ikke i dette Dieblit kan behandle, men som jeg dog skal nævne, nemlig Forslaget til § 24, der siger, at Fordelingen af Rjbstadvalgmændene i hver Landstingskreds imellem Kredsens Rjbstæder skal bestemmes af Regjeringen. Men Sagen er nu den, at ligesom jeg tror, at det vist vil vise sig, at dette Forslag til § 24 ikke kan bestaae med Grundlovens Bestemmelser, saaledes kan jeg paa ingen Maade erkjende, at Grundloven har villet, at der skulde være en Femtedeel Rjbstadrepræsentanter blandt de valgte Medlemmer til Landstinget. Det er allerede af et æret Medlem blevet antydet, hvad jeg mener fremgaaer aldeles klart af Grundlovens § 37, at der ikke i denne Paragraph tales om Repræsentanter, men om Elementerne til Repræsentationens Dannelse. Der tales om Maaden, hvorpaa Valgmændene komme frem, og nu er der den store Forskjel mellem Grundloven, saaledes som den nu foreligger, og et tidligere Grundlovsforslag, at i dette

Grundlovsforslag havde man bestemte Klassevalg; der var der Tale om særskilte Rjbstadvalg, og der var altsaa naturligtviis i saa Henseende angivet et bestemt Tal — om det var rigtigt eller ikke, er ganske ligegyldigt, eller dog ganske ligegyldigt med Hensyn til Argumentationen her. Det, som Grundloven, saaledes som den endelig blev, vilde, var, at Landet og Rjbstæderne skulde samles i Valgkredse, dog Rjbenhavn for sig, Bornholm for sig og Færøerne for sig, men iøvrigt skulde 45 Repræsentanter vælges i større Valgkredse, omfattende Rjbstad og Land, og intetsteds staaer der i Grundloven, at disse Rjbstæder udenfor Rjbenhavn skulle have 9 Repræsentanter. Hvad der derimod staaer i Grundloven, er, hvormange Valgmænd af de forskjellige Classer der i det Hele skal være, og hvorledes disse skulle samles til en fælles Valgvirksomhed. Om det ærede Medlem billiger dette, eller om han hellere vilde have haft en anden Form, er en Sag, som han saavel som Enhver maa afgjøre for sit Bedkommende; men det er vist, at Grundloven intetsteds har foreskrevet, at Rjbstæderne udenfor Rjbenhavn skulle have $\frac{1}{5}$ af de 45 Repræsentanter, eller at omvendt Landet skal have 36 Repræsentanter. Det er saa langt fra, at Grundloven har villet dette, at den netop efter Evne har arbejdet paa at mobarbejde denne vrang Opfattelse. Grundloven har netop villet, at disse forskjellige Valgmænd, de forskjellige Rjbstadvalgmænd, de paa Landet valgte Valgmænd og de høist besatte umiddelbare Landvælgere, skulde træde sammen til een Valgcorporation; og, naar man nu saa stærkt atter og atter kommer tilbage til dette Femtal, saa siger jeg: Det er muligt, at de ærede Medlemmer have Ret, som mene, at de politiske Meningsfractioner for Diebliffet kunne gruppere sig saaledes, at der kan blive Spørgsmaal om een Rjbstadrepræsentant, to Repræsentanter for de større Landeindomme og to Repræsentanter for de mindre; men jeg paa-staaer, at det ikke er helbigt, jeg paa-staaer, at, om det endog er saaledes for Diebliffet, og om dette end kan være noget, saa er det ikke Grundlovens Mening, at man skal bidrage til at staae dette i og for sig unaturlige Grundlag for en Partibdeling fast. Ordet Parti er der